

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném v Plzni dne 30.10.2014 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Růžičkové a přísedících Jaroslavy Krattnerové a Zdeňka Vávry, **t a k t o :**

Obžalovaná

Z [REDACTED] H [REDACTED] ,

roz. K [REDACTED], nar. [REDACTED] v Berouně, trvale bytem [REDACTED], okres Karlovy Vary, t.č. bytem [REDACTED] okres Plzeň – jih,

j e v i n n a ,

že

- 1) ve Zbůchu, okres Plzeň – sever, dne 24.9.2011, [REDACTED], v sídle společnosti S [REDACTED] D [REDACTED] a S.O.S. P [REDACTED] s.r.o., v níž vystupovala jako ředitelka, v úmyslu získat pro společnost na podkladě nepravdivých údajů dotační prostředky od Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, vyplnila elektronickou žádost poskytovatele sociálních služeb o dotaci ze státního rozpočtu pro rok 2012 č. R2012/1 ve výši **3.737.227,- Kč**, v níž v rozporu se skutečností v čestném prohlášení uvedla, že společnost nemá žádné závazky po lhůtě splatnosti ve vztahu ke státnímu rozpočtu, státnímu fondu, zdravotní pojišťovně, orgánům sociálního zabezpečení a rozpočtu územního samosprávného celku, ačkoli věděla, že společnost S [REDACTED] D [REDACTED] a S.O.S. P [REDACTED] s.r.o., má závazky na pojistném vůči Okresní správě sociálního zabezpečení Plzeň – sever a na zdravotním pojištění vůči České zdravotní pojišťovně a Vojenské zdravotní pojišťovně, přičemž na podkladě této žádosti

byla ke škodě České republiky zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí v Praze, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1, přiznána společnosti S [REDAKCE] D [REDAKCE] a S.O.S. P [REDAKCE] s.r.o. rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky ze dne 23.2.2012 dotace ve výši **701.000,- Kč**,

- 2) ve Zbůchu, okres Plzeň – sever, dne 17.10.2012, [REDAKCE], v sídle společnosti S [REDAKCE] D [REDAKCE] a S.O.S. P [REDAKCE] s.r.o., v níž vystupovala jako ředitelka, v úmyslu získat pro společnost na podkladě nepravdivých údajů dotační prostředky od Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, vyplnila elektronickou žádost poskytovatele sociálních služeb o dotaci ze státního rozpočtu pro rok 2013 č. R2013/1 ve výši **6.302.233,- Kč**, v níž v rozporu se skutečností v čestném prohlášení uvedla, že společnost nemá žádné závazky po lhůtě splatnosti ve vztahu ke státnímu rozpočtu, státnímu fondu, zdravotní pojišťovně, orgánům sociálního zabezpečení a rozpočtu územního samosprávného celku, ačkoli věděla, že společnost S [REDAKCE] D [REDAKCE] a S.O.S. P [REDAKCE] s.r.o., má závazky na pojistném vůči Okresní správě sociálního zabezpečení Plzeň – sever a na zdravotním pojištění vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Odborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví a Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky, přičemž požadované dotační prostředky nebyly společnosti S [REDAKCE] D [REDAKCE] a S.O.S. P [REDAKCE] s.r.o., poskytnuty,

t e d y

pod body 1) – 2)

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že v žádosti o poskytnutí dotace uvede nepravdivé údaje a tímto činem způsobí škodu velkého rozsahu a jehož se dopustila v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l a

pod body 1) -2)

pokračující zvláště závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a

o d s u z u j e s e

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) roků**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **pěti (5) roků**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalované ukládá povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené České republice zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1, částku ve výši 701.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se obžalovaná Z██████ H██████ dopustila jednání popsaného v rozsudečném výroku.

Obžalovaná Z██████ H██████ v hlavním líčení k bodu 1) uvedla, že bylo její chybou, že se nezeptala, ale byla přesvědčená, že společnost S██████ D██████ a S.O.S. P██████ s.r.o. žádné závazky po splatnosti nemá. O dotaci nežádala z důvodu svého obohacení, přičemž dotační prostředky byly dle obžalované užity na mzdy zaměstnanců. K **bodu 2)** obžalovaná vysvětlila, že o závazcích společnosti po lhůtě splatnosti měla vědomost, ministerstvo jí však k jejímu dotazu ubezpečilo, že v případě uzavřeného splátkového kalendáře je možno na společnost hledět jako na „bezdlužnou“ a tudíž požádat o dotaci. Pokud se však ke konci roku 2012 měl řešit splátkový kalendář, pak se jím společnost nezabývala z důvodu permanentních kontrol, které v té době byly ve společnosti prováděny, kdy v této souvislosti byla vyžadována celá řada písemností a dokladů.

Ve výpovědi, kterou obžalovaná učinila v přípravném řízení a která byla následně před soudem postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena, obžalovaná vyslovila nesouhlas s tím, že měla vědomě nepravdivě uvést, že organizace nemá závazky vůči státu. Pokud by byla někým upozorněna na existenci takových závazků, pak by žádost nepodala. V souvislosti s druhou žádostí o dotaci byla v telefonickém kontaktu s Mgr. Hanušem z ministerstva, který jí sdělil, že společnost, která má uzavřený splátkový kalendář, je možno považovat za bezdlužnou. Jedná se však o doporučení ministerstva, kdy krajský úřad takovou skutečnost uznat nemusí. Předmětnou kauzu obžalovaná označila za likvidační pro společnost.

V hlavním líčení obžalovaná stvrdila pravdivost výpovědi z přípravného řízení a k dotazům soudu vysvětlila, že ve společnosti měla postavení ředitelky, neměla však uzavřenou pracovní smlouvu a současně byla společníkem. K jednání za společnost měla vystavenou generální plnou moc manželem, který byl jednatelem společnosti. Náplní práce obžalované byl administrativní provoz, manžel obžalované zajišťoval technické zázemí (nákupy, opravy). Účetní doklady, a to faktury, podklady pro výpočet mezd a další se pro potřeby účetní ukládaly do košíčku v kanceláři, účetní si doklady následně převzala. Společnost měla vedený účet u Komerční banky, o pohybu na tomto účtu měla obžalovaná vědomost, měla k dispozici též internetové bankovníctví, prostřednictvím něhož realizovala platby. K účtu měla dispoziční právo obžalovaná i její manžel. Sociální a zdravotní odvody se řešily bezhotovostně, často však obžalovaná docházela do banky s jednorázovými příkazy. Výši odvodů vypočítala účetní na základě podkladů, které jí byly předány. Z výpisů internetového bankovníctví bylo dle obžalované zjistitelné, zda tyto odvody byly realizovány, obžalovaná to však moc nekontrolovala, protože každý měsíc poskytovala „sjetinu“ bankovního výpisu účetní, která v podstatě kontrolu provedla. V jednom případě, a to někdy na počátku, byla obžalovaná upozorněna účetní na neuhrazení odvodů. Do internetového bankovníctví nahlížela dle potřeby, a to za účelem realizace plateb, někdy jednou za čtrnáct dní, někdy dva i tři dny za sebou. Pokud se měla obžalovaná vyjádřit, zda v září 2011 měla společnost problémy s úhradou závazků, připustila problémy s odvody, kdy velká část peněz byla využívána na mzdy a úhradu běžného provozu. Pokud byla k dispozici nějaká částka, byla využita na úhradu nejnutnějších plateb. Následně obžalovaná zmínila uzavření splátkového kalendáře, kdy si již nevybavila, zda se jednalo o rok 2011 či 2012. V roce 2011 však společnost nemohla mít dluhy, neboť v červenci 2011 se na krajský úřad dokládala bezdlužnost, a to v souvislosti se

žádostí o registraci pečovatelské služby. Od této doby do doby podání první žádosti o dotaci neměla obžalovaná vědomost o tom, že došlo k dluhu na sociálním a zdravotním pojištění, neboť v srpnu dávala příkaz do banky k úhradě těchto odvodů a bankou nebylo avizováno, že by k úhradě nedošlo. Má za to, že v této době byl na úhradu odvodů dostatek finančních prostředků. Na možnost podání žádosti o dotaci byla společnost upozorněna krajským úřadem. Podklady pro obě žádosti zpracovávala účetní (K██████████), sociální pracovnice (L██████████) a obžalovaná. Účetní a sociální pracovnice také byly přítomny při vyplňování žádostí.

Přehledy pro odvody sociálního a zdravotního pojištění zpracovávala účetní, obžalovaná si již nevybavila, zda je podepisovala. Zásilky adresované společnosti přebírala obžalovaná, sociální pracovnice či sestra na oddělení. Obžalovaná popřela, že by někdy převzala vyrozumění o neplnění odvodů na sociální pojištění. Od zdravotní pojišťovny dva dopisy takového obsahu společnost obdržela, a to v roce 2012.

Žádost o dotaci se dle obžalované podávala elektronicky, bylo třeba vyplnit čestné prohlášení o bezdlužnosti. Obžalovaná si však nezjišťovala aktuální stav, neboť bezdlužnost v předchozí době dokládali na krajský úřad a také byli v té době s klienty na dovolené. Při vyplňování žádosti byly přítomny též účetní a sociální pracovnice. Pokud k datu 24.9.2011 byly dluhy na odvodech, pak by o nich měla vědomost v první řadě účetní, neboť „procházela“ výpisy z banky, byla v kontaktu s úřady. Při vyplňování žádosti o dotaci žádné připomínky účetní nevnesla. Dotace byla vyplacena začátkem roku 2012 a v plné výši využita na mzdy zaměstnanců. Ke konci roku poprvé získala od pracovnice zdravotní pojišťovny telefonickou informaci o tom, že vážnou dluhy na odvodech, proto začala jednat se zdravotní pojišťovnou a následně byl uhrazen doplatek cca ve výši 5.000,- Kč. Z výpisů z účtu obžalovaná nezjišťovala, zda odvody byly realizovány. Na jaře roku 2012 byly zjištěny na odvodech již velké dluhy, a to zejména na sociálním pojištění. Proto žádali o splátkový kalendář, který byl společnosti poskytnut. Na úhradu splátek však společnost neměla dostatek financí, neboť po provedené kontrole ze strany hygieny musely být peníze užity na rozsáhlou rekonstrukci koupelen a sociálních zařízení. Jednalo se o peníze z plateb klientů. Obžalovaná současně zdůraznila, že do společnosti vložila s manželem vlastní prostředky ve výši přes půl milionu Kč.

Ani v případě druhé žádosti nebyla obžalovaná upozorněna při vyplňování žádosti přítomnou účetní na nerealizaci odvodů. Při podání druhé žádosti o dotaci měla obžalovaná přehled o dluhu vážnoucím na odvodech, kdy částka se pohybovala kolem 500.000,- Kč.

S Mgr. Hanušem byla obžalovaná v telefonickém kontaktu v době před podáním druhé žádosti, kdy měla za to, že splátkový kalendář je stále v platnosti, což si však nijak neověřovala. Pokud se Mgr. Hanušovi se zmínila o tom, že splátky nejsou řádně hrazeny, sdělil jí, že pokud je platný splátkový kalendář je možné žádost podat. V této souvislosti se také anonymně měla dotazovat na krajském úřadě, kde jí bylo sděleno, že se žádosti posuzují individuálně, přičemž krajský úřad respektuje doporučení ministerstva. Má za to, že dluh u zdravotních pojišťoven společnost neměla.

Po podání druhé žádosti bylo vedeno jednání na OSSZ o novém splátkovém kalendáři, tehdy již měla obžalovaná vědomost o tom, že původní splátkový kalendář byl zrušen. Žádné rozhodnutí o zrušení splátek však neobdržela. Oficiálně se o tom dozvěděla až na konci listopadu. Zda podepisovala účetní závěrku, si obžalovaná nevybavila.

Z pokladny se vyplácely peníze do provozu, hradily se nákupy, byl veden pokladní deník, vše dle obžalované souhlasilo.

Manžel obžalované H■■■■ H■■■ využil jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, svého zákonného oprávnění a k věci odmítl vypovídat.

Z výpovědi účetní I■■■■ K■■■■ vyplynulo, že byla požádána obžalovanou o pomoc při vyplňování žádostí o poskytnutí dotace. Proto poskytla obžalované informace z účetnictví a ze mzdového účetnictví. Při zpracování první žádosti byla přítomna po celou dobu, při zpracování druhé žádosti u části, která se jí týkala. Svědkyně vždy jednala pouze s obžalovanou, u níž v kanceláři byl košíček, do něhož se ukládaly doklady, které pro účetnictví svědkyně využívala. Pokud nějaké doklady chyběly, vyzvala obžalovanou k jejich doložení. Obžalovaná vystupovala jako ředitelka penzionu. Statutárem společnosti byla obžalovaná i její manžel. Má za to, že plnou moc vystavenou pro obžalovanou, v dokladech nezaznamenala. Společnost měla dle svědkyně problémy s odvody na sociální a zdravotní pojištění. V případě žádosti o první dotaci se ještě odvody hradily, následně již to bylo dle svědkyně horší. Zdravotní pojišťovny i OSSZ telefonicky vyrozumívaly, že odvody nejsou zaplacené, což bylo v roce 2012. Nezaplacené odvody byly zjistitelné z výpisů z účtu či z dokladů o zaplacení, pokud byly odvody hrazeny hotově. S obžalovanou se také domluvila, že svědkyně osloví OSSZ Plzeň – sever s možností splátkového kalendáře, kdy pracovnice OSSZ jej zaslala prostřednictvím mailu.

Obžalovaná dostávala příkazy na odvody, neboť při každém zpracování mezd podepisovala svědkyni přehledy, dostávala výplatní pásky. Vzhledem k tomu, že svědkyně pravidelně neobdržela výpisy z účtu, nemohla při vyhotovování mezd následující měsíc zjistit, zda v předchozím měsíci došlo k úhradě odvodů.

V případě žádosti o dotace na zaměstnance bylo třeba úřadu práce doložit potvrzení o bezdlužnosti společnosti. V době před měsícem září 2011 bylo o takovou dotaci požádáno, a to v srpnu či červenci, přičemž odvody za měsíc červenec 2011 byly dle svědkyně zaplacený a v srpnu již k úhradě pravděpodobně nedošlo, čímž si ovšem není jistá. Nicméně pokud byla následně přítomna vyplňování žádosti o dotaci adresované MSPV, obžalovaná zadávala veškeré údaje do počítače sama a také stvrdila čestné prohlášení, které bylo součástí žádosti, kdy takto učinila přesto, že v odvodech za srpen měl být dluh. V tomto směru si svědkyně již nevybavila, zda na tuto skutečnost obžalovanou upozornila. Při vyplňování druhé žádosti o dotaci byla přítomna též I■■■■, která poskytla údaje související se sociálními službami. Pokud svědkyně v přípravném řízení uvedla, že obžalovaná disponovala bankovním účtem i pokladnou a prováděla také veškeré platby a příkazy k úhradě plynoucí z mezd, které jí svědkyně předala, a proto musela vědět o tom, že zaplacené není, v hlavním líčení uvedenou skutečnost potvrdila.

V měsíci říjnu 2012 nebyly závazky vůči sociální správě a zdravotním pojišťovnám dle svědkyně uhrazeny, což obžalovaná věděla. Obžalovaná měla celou řadu příkazů pro banky s nezaplacenými odvody, přičemž dlužný odvod se vždy promítne v zůstatku na účtu. V přípravném řízení svědkyně vysvětlila, že obžalovaná mohla mít přehled o stavu závazků společnosti, avšak z důvodu vlastního nepořádku při své činnosti přehled mít nemusela. Dle svědkyně však obžalovaná o závazcích věděla, neboť na účtu a v pokladně nebyly peníze a bylo třeba platit. K této části výpovědi svědkyně v hlavním líčení doplnila, že obžalovaná neevidovala faktury, což byl nepořádek, o němž se v přípravném řízení zmínila. Dle svědkyně

neměl manžel obžalované přehled o stavu hospodaření společnosti, neboť vykonával spíše údržbářské práce a do žádných jednání nezasahoval.

Co se týče splátkového kalendáře, který svědkyně v návrhu zaslala obžalované prostřednictvím mailu, tak má za to, že tento nebyl realizován. V účetnictví se žádné splátky v této souvislosti neobjevily. Obžalovaná svědkyni neinformovala o tom, že by společnosti byly splátky povoleny.

Svědkyně vyhotovovala roční účetní závěrku, kterou společně s daňovým přiznáním podepisovala obžalovaná. Příjmy společnosti pocházely dle svědkyně z poplatků klientů, společnost však byla spíše ztrátová. Dle svědkyně společníci společnosti nevložili do společnosti žádný peněžitý vklad, není si jistá, zda od společníků zaúčtovala pro společnost nějakou půjčku. Jaké položky byly hrazeny z dotačních prostředků si svědkyně nevybavila s tím, že na dokladech nebylo identifikováno, že by se jednalo o peníze z dotace.

Z výpovědi sociální pracovnice penzionu M■■■■ I■■■■ vyplynulo, že společnost žádala dvakrát o dotace, kdy v této souvislosti poskytla svědkyně součinnost ohledně počtu klientů. Má za to, že byla přítomna při elektronickém vyplňování druhé žádosti o dotaci. V prvním případě měla společnost obdržet dotační prostředky asi ve výši 700.000,- Kč, což svědkyni sdělila obžalovaná. O stavu hospodaření společnosti se obžalovaná svědkyni nesvěřovala. Občas se stalo, že nebyla zaplacená pekárna. Manžel obžalované vykonával v penzionu údržbářské práce.

Mgr. Petr Hanuš, tehdejší ředitel odboru sociálních služeb a sociální práce Ministerstva práce a sociálních věcí ČR zabývajícího se též dotační politikou, ve svědecké výpovědi vysvětlil, že si telefonát s obžalovanou nevybavuje z důvodu velkého množství kontaktů ze strany žadatelů o dotace. Často se dle svědka žadatelé dotazovali na otázku bezdlužnosti organizace v případě, že tato měla uzavřený splátkový kalendář. Pokud organizace měla dle svědka vypořádaný dluh se správcem daně nebo s OSSZ splátkovým kalendářem, pak ministerstvo na žadatele pohlíželo jako na bezdlužného, ovšem pouze za předpokladu, že splátkový kalendář dodržoval. Striktně bylo v této souvislosti požadováno, aby finanční úřad či OSSZ potvrdil existenci splátkového kalendáře a jeho plnění, což bylo třeba k žádosti doložit. Svědek má za to, že tyto podmínky byly žadatelům o dotace sdělovány (pokud ministerstvo telefonicky oslovili). Pokud tedy žadatel nebyl bezdlužný, pak měl v žádosti odkázat na splátkový kalendář a tento doložit.

Žádosti o dotace bylo možno podat vždy jen na následující rok, kdy žadatelům nebyly vypláceny dotační prostředky v požadované výši s ohledem na objem peněz vyčleněný ve státním rozpočtu pro tento účel, nicméně v průběhu roku docházelo k dofinancování.

K výpovědi svědka obžalovaná uvedla, že nebyla o nutnosti doložení splátkového kalendáře informována.

Ve věci byla provedena celá řada listinných důkazů. Ze **sdělení MPSV** (č.l. 65-66, 95-97) je zřejmé, že organizace S■■■■ d■■■ a S.O.S. P■■■■, s.r.o., podala pro rok 2012 a 2013 elektronicky prostřednictvím internetových aplikací žádosti o dotace. V prvním případě byla organizaci přiznána dotace ve výši 701.000,- Kč, vyplacena byla prostřednictvím bankovního účtu Plzeňského kraje. Za organizaci podával žádost jednatel společnosti H■■■■

H■■■■, který v čestném prohlášení, které je součástí žádosti uvedl, že organizace je bez závazků. Kontrola využití dotace za rok 2012 nebyla ze strany MPSV provedena. Dotace pro rok 2013 nebyla vzhledem k probíhajícímu trestnímu řízení vyplacena. Žádost opět podával H■■■■ H■■■■, který v čestném prohlášení uvedl, že organizace je bez závazků. Přístup k aplikaci pro podávání žádostí o dotace byl chráněn uživatelským heslem. Žádost o dotaci může podat pouze uživatel, který je statutárním zástupcem, ostatní zaměstnanci organizace, kterým byl zřízen uživatelský účet, mohou pouze žádost vyplňovat. Zaměstnanec, který není statutárem, nemůže oprávnění měnit. Avšak uživatel, který je statutárním zástupcem, může přidělit oprávnění k podání žádosti některému ze svých zaměstnanců. Žádost tedy může podat jen statutár organizace nebo zaměstnanec, kterého tím statutár pověřil. Při vlastním podání žádosti vyžaduje aplikace v jednom nepřerušitelném procesu potvrdit, že organizace nemá žádné závazky a dluhy a po tomto potvrzení se vytvoří PDF žádosti, které je natrvalo v aplikaci uloženo. Veškerá přihlášení k aplikaci jsou logována. Z logu bylo zjištěno, že I■■■■ K■■■■ se nikdy k aplikaci nepřihlásila. Z■■■■ H■■■■ se do aplikace přihlásila dne 21.9.2011 ve 14.34, 14.47 a 16.35 hod., dne 24.9.2011 v 7.28 a 9.01 hodin, dne 28.12.2011 v 9.01 hod., dne 29.12.2011 v 9.43 hod., dne 2.1.2012 v 8.41 hod., dne 16.1.2012 ve 12.53, dne 6.2.2012 v 7.41 hod. a dne 1.3.2012 ve 14.54 hod. H■■■■ H■■■■ se do aplikace přihlásil dne 24.9.2012 v 11.06, 11.07 a 11.20 hod., dne 2.1.2012 v 9.42, dne 1.3.2012 ve 14.56, 15.03, 15.09 a 15.11 hod., dne 11.5.2012 v 7.22 hod., dne 25.5.2012 v 7.31 hod., dne 29.5.2012 v 9.00 hod. a dne 27.6.2012 v 9.05 hod.

V **žádostech** poskytovatele sociálních služeb o dotaci ze státního rozpočtu pro rok 2012 a 2013 (č.l. 67-82) jsou, mimo jiné, uvedeny údaje zmiňované ve zprávě MPSV. V čestném prohlášení statutární zástupce společnosti (H■■■■ H■■■■) prohlásil za pravdivé informace uvedené v žádostech s tím, že organizace ke dni podání žádosti nemá žádné závazky po lhůtě splatnosti ve vztahu ke státnímu rozpočtu, státnímu fondu, zdravotní pojišťovně, orgánům sociálního zabezpečení a rozpočtu územního samosprávních celků. V žádosti podané dne 24.9.2011 byla požadována částka 3.737.227,- Kč, v žádosti podané dne 17.10.2012 částka ve výši 6.302.233,- Kč.

Rozhodnutím MPSV (č.l. 83-90) ze dne 23.2.2012 byla S■■■■ d■■■■ a S.O.S. P■■■■ s.r.o. poskytnuta dotace ve výši 701.000,- Kč s určením na poskytování sociální služby, konkrétně pečovatelské služby, jak vyplývá z **přílohy** k tomuto rozhodnutí (č.l. 91).

Ze **zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň – sever**, včetně příloh (č.l. 107- 113) vyplývá, že S■■■■ d■■■■ a S.O.S. P■■■■ s.r.o. měl ke dni 24.9.2011 dluh na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 86.474,- Kč. Z této částky činilo pojistné 84.703,- Kč a penále za nezaplacení pojistného částku 1.771,- Kč. OSSZ dlužné částky na pojistném a na penále předepisuje k úhradě výkazem nedoplatků. Ošetření se provádí jednou za rok a zasílá se plátcí na vědomí. O výši dluhu nebyl v té době tudíž zaměstnavatel informován. Dne 14.3.2012 podal zaměstnavatel žádost o splátkový kalendář, kdy následující den bylo vystaveno rozhodnutí o povolení splátek na celkovou v té době dlužnou částku ve výši 211.580,- Kč. Rozhodnutí bylo doručeno společnosti dne 28.3.2012. Vzhledem k nedodržování splátkového režimu, bylo povolení placení dlužného pojistného a penále ve splátkách zrušeno rozhodnutím ze dne 28.6.2012, které bylo zasláno do datové schránky. Rozhodnutí nebylo ze schránky vyzvednuto. K 27.9.2012 byl vystaven výkaz nedoplatků na částku 474.708,- Kč, který byl rovněž zaslán do datové schránky a nebyl vyzvednut. Ke dni 17.10.2012 činil dluh 479.016,- Kč, z toho bylo 413.717,- Kč pojistné a 48.299,- Kč penále. O této výši dluhu nebyl zaměstnavatel

informován. Vzhledem k tomu, že zaměstnavatel podává měsíční přehledy o výši pojistného, které je povinen odvést, lze předpokládat, že o svém dluhu, vyjma penále, měl vědět. Z dalších zpráv (č.l. 289-290) vyplývá výše pojistného v době od měsíce června 2011 do ledna 2013 a dále skutečnost, že společnost S [redacted] D [redacted] a S.O.S. P [redacted] s.r.o. měla ke dni 27.2.2013 vůči OSSZ závazek ve výši 582.632,- Kč.

Rozhodnutím OSSZ Plzeň – sever ze dne 14.3.2012 bylo S [redacted] d [redacted] a S.O.S. P [redacted] s.r.o. (č.l. 116-117), povoleno placení dlužného pojistného ve splátkách. Rozhodnutí bylo dle zpátečního lístku (č.l. 117) doručeno S [redacted] d [redacted] dne 28.3.2012. Dle **rozhodnutí OSSZ Plzeň – sever ze dne 28.6.2012** (č.l. 114) bylo ke dni 20.6.2012 zrušeno povolení placení dlužného pojistného ve splátkách. Rozhodnutí bylo doručeno fikcí (viz č.l. 115).

Ze **žádosti o splátkový kalendář** (č.l. 118) je zřejmé, že S [redacted] d [redacted] a S.O.S. P [redacted] s.r.o. požádal dne 14.3.2012 OSSZ o splátkový kalendář s návrhem rozložení celkové dlužné částky do 18 měsíců po cca 12.000,- Kč vždy ke 20. dni v měsíci počínaje měsícem dubnem 2012. Společnost se současně zavázala hradit měsíční „přehledy“. Dle vyjádření obžalované k tomuto důkazu byla žádost signována jejím manželem a společně s ním jej obžalovaná osobně doručila OSSZ Plzeň – sever.

Dle **sdělení Úřadu práce Plzeň – sever** (č.l. 120-121) žádala společnost S [redacted] d [redacted] a S.O.S. P [redacted] s.r.o. dne 23.3.2011 o příspěvek na společensky účelné pracovní místo vyhrazené pro uchazeče o zaměstnání (č.l. 122-125), kdy k žádosti dokládala potvrzení o bezdlužnosti od Všeobecné zdravotní pojišťovny, OSSZ, finančního úřadu a celního úřadu. Potvrzení byla doložena úřadu práce v době od 25.3.2011 do 29.3.2011 (č.l. 131-134). Dne 11.7.2011 opětovně společnost žádala o příspěvek (č.l. 126-129) a téhož dne předložila potvrzení o bezdlužnosti (č.l. 136-142).

Dále soud k důkazu provedl **mailovou korespondenci** (č.l. 168-169) ze dne 22.8.2011 vedenou mezi pracovníci OSSZ Monikou Oliveriusovou a I [redacted] K [redacted], z níž je zřejmé, že OSSZ zaslala vzor žádosti o splátkový kalendář pro společnost S [redacted] d [redacted] a S.O.S. P [redacted] s.r.o. K tomuto důkazu obžalovaná uvedla, že měla vědomost o jednání I [redacted] K [redacted] s OSSZ ohledně splátkového kalendáře, záležitost však řešila sama s manželem. Obžalovaná si nevybavila, zda jí byl vzor žádosti o splátkový kalendář I [redacted] K [redacted] předložen. Má za to, že se jednalo o iniciativu I [redacted] K [redacted] a nejednalo se o její pokyn.

Z **úplného výpisu z obchodního rejstříku** (č.l. 274-275) je zřejmé, že jediným jednatelem společnosti S [redacted] D [redacted] a S.O.S. P [redacted] s.r.o. byl od 12.1.2011 H [redacted] H [redacted]. Za společnost jednal a podepisoval jednatel samostatně. Společníky byl jak H [redacted] H [redacted], tak obžalovaná.

Z **přílohy k účetní závěrce za rok 2011** (č.l. 285-286) zpracované dne 31.3.2012 je zřejmé, že společnost měla po lhůtě splatnosti závazky vůči VZP ve výši 62.000,- Kč, vůči ZP MVČR ve výši 7.000,- Kč, vůči ČPZP ve výši 2.000,- Kč, vůči VoZP ve výši 5.000,- Kč, vůči OSSZ ve výši 178.000,- Kč a vůči finančnímu úřadu ve výši 29.000,- Kč.

Dle **sdělení VZP ČR** (č.l. 294) byl společnosti S [redacted] D [redacted] a S.O.S. P [redacted] s.r.o. dne 6.9.2012 vystaven platební výměr na pojistné ve výši 21.742,- Kč a platební výměr na penále ve výši 6.837,- Kč. V platebním výměru, který si soud vyžádal (č.l. 504), je však

uveden nedoplatek pojistného ve výši 55.242,- Kč, a to za období od 15.2.2012 do 31.7.2012. Platební výměr byl společnosti S██████ D████ a S.O.S. P████ s.r.o. doručen do datové schránky fiktí. **Finančním úřadem pro Plzeňský kraj** byl neuhrazením části daňové povinnosti na dani silniční za zdaňovací období roku 2012 ke dni 25.2.2013 nedoplatek ve výši 3.540,- Kč (č.l. 298). **Odborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví** (č.l. 310-313) sdělila dluh společnosti na pojistném v období od června 2012 do července 2012 ve výši 559,- Kč. U **České zdravotní pojišťovny** (č.l. 314-316) byl evidován dluh na zdravotním pojištění za měsíc červen 2011 ve výši 2.309,- Kč. U **Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR** byl evidován za období od 1.1.1993 do 20.2.2012 dluh na zdravotním pojištění ve výši 6.873,- Kč (č.l. 318), přičemž dne 7.6.2012 byl vydán platební výměr (č.l. 507-508), který byl společnosti doručen dne 25.6.2012 (č.l. 509). Dluh na zdravotním pojištění vznikl též vůči **Vojenské zdravotní pojišťovně ČR** (č.l. 321-323), a to za období od června 2011 do srpna 2011 v celkové výši 5.178,- Kč, který byl uhrazen exekučně 27.8.2012.

Společnost S██████ D████ a S.O.S. P████ s.r.o. podala ke Krajskému úřadu pro Plzeňský kraj dne 22.7.2011 **žádost o registraci sociálních služeb** (č.l. 303-308).

Z daňového přiznání za rok 2011, včetně příloh (č.l. 344-354), je zřejmé neodvedení zdravotního a sociálního pojištění v celkové výši 62.517,- Kč.

Dne 7.1.2014 byla na osobu obžalované podána k Okresnímu soudu Plzeň – sever **obžaloba** (č.l. 446-452) pro zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, přečiny neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 trestního zákoníku a pokračující zločin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, kdy těchto trestných činů se měla dopustit v souvislosti se svými aktivitami v S██████ D████ a S.O.S. P████ s.r.o.

Plnou moc, která měla být vystavena jednatelem společnosti H██████ H██████ pro obžalovanou, soud k důkazu neprovedl, neboť tato nebyla v rámci trestního řízení zajištěna, a to ani v řízení vedeném proti obžalované u Okresního soudu Plzeň – sever, což dokládají sdělení P ČR (č.l. 499 - 500), z nichž je kromě výše uvedeného dále zřejmé, že tímto dokumentem nedisponuje ani OSSZ Plzeň – sever či Krajský úřad Plzeňského kraje. Shodně pak není k dispozici ani e-mailová korespondence mezi obžalovanou a Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Soud současně rozhodl postupem podle § 216 odst. 1 trestního řádu o tom, že ve věci nebudou prováděny další důkazy. Obhajobou navrhované prověření, k jakému účelu byly poskytnuté dotační prostředky použity (kdy v tomo směru by se nabízelo zpracování znaleckého posudku z oboru ekonomiky, odvětví účetnictví, který by finanční toky mohl přiřadit k jednotlivým investicím či platbám), považuje soud za zcela nadbytečné, a to zvláště za situace, kdy obžalované není kladeno za vinu užití dotačních prostředků na jiný než určený účel, jak má na mysli ustanovení § 212 odst. 2 trestního zákoníku. Nutno dodat, že z provedeného dokazování, a to zejména z obhajoby obžalované (která v tomto směru nebyla spolehlivě vyvrácena účetní společností) nevyplynulo, že by dotační prostředky nebyly k určenému účelu skutečně užity.

Po zhodnocení všech ve věci provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich

vzájemných souvislostech, dospěl soud k níže uvedeným závěrům. Pro konstrukci skutkového děje měl soud k dispozici především výpověď obžalované, kterou podrobil pečlivé komparaci s dalšími ve věci provedenými důkazy, zejména výpověďmi svědků a listinnými důkazy. Zmíněný postup umožnil soudu ve vztahu k bodům 1) – 2) učinit závěr o trestní odpovědnosti obžalované za jednání v těchto bodech rozsudečného výroku blíže popsané. V případě jednání v **bodě 1)** se soud pečlivě zabýval obhajobou uplatněnou obžalovanou, spočívající v jejím přesvědčení, že společnost S. D. a S.O.S. P. s.r.o. neměla k datu podání žádosti o dotaci žádné závazky po lhůtě splatnosti. Nutno v tomto směru předeslat, že soud vzal za prokázané, že obžalovaná vystupovala ve společnosti ve vedoucí funkci, byť tato nevyplynula z pracovního poměru (obžalovaná neměla se společností uzavřený pracovněprávní vztah) a zastupování společnosti nebylo současně doloženo ani zplnomocněním jejího jednatele, kterým měla obžalovaná dle vlastního tvrzení v písemné podobě disponovat (a kterým argumentuje obžaloba). S ohledem na činnost, kterou obžalovaná bez nároku na odměnu vykonávala, měla přehled o stavu hospodaření společnosti (podepisovala daňová přiznání i účetní závěrku), byla vybavena dispozičním právem k účtu a přístupem k internetovému bankovníctví, s nímž také dle vlastního vyjádření aktivně pracovala (realizovala platby). Pokud se týče odvodů na pojistné a zdravotní pojištění, sama obžalovaná připustila, že jí účetní společnosti I. K. předkládala podklady pro úhrady těchto odvodů, které se řešily bezhotovostně, často však i jednorázovými příkazy k úhradě. Pokud by odvody realizovány nebyly, pak by uvedená skutečnost byla dle účetní společnosti I. K. zjistitelná ze zůstatku na účtu, kdy takové údaje měla obžalovaná k dispozici. Svědkyně K. současně povrdila, že obžalované předávala příkazy na odvody, z čehož je zřejmé, že obžalovaná měla přehled o povinnosti v podobě úhrady zákonných odvodů a pokud úhrady neprovedla, pak si nepochybně musela být vědoma závazku společnosti S. D. a S.O.S. P. s.r.o. vůči orgánu sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám. Pokud tedy obžalovaná v rámci své obhajoby uvedla, že byla přesvědčená o bezdlužnosti společnosti, pak takovou obhajobu považuje soud za účelovou a nevěrohodnou, která byla provedenými důkazy spolehlivě vyvrácena, včetně tvrzení obžalované, že informaci o závazku vůči zdravotní pojišťovně získala od pracovnice zdravotní pojišťovny poprvé koncem roku 2011. Ve vztahu k OSSZ pak není bez povšimnutí mailová korespondence účetní společnosti I. K. ze dne 22.8.2011, z níž je zřejmé, že společnost měla již v této době zájem o splátkový kalendář (evidentně pod tíhou vzniklých závazků), přičemž obžalovaná (jak se sama po provedení tohoto důkazu vyjádřila) o této aktivitě účetní věděla, což současně dokládá její vědomost o závazku společnosti vůči OSSZ v rozhodné době.

Z provedených listinných důkazů vzal soud za prokázané, že společnost S. D. a S.O.S. P. s.r.o., měla k datu podání žádosti (ke dni 24.9.2011) závazek na pojistném vůči Okresní správě sociálního zabezpečení ve výši 84.703,- Kč a na zdravotním pojištění závazky vůči České zdravotní pojišťovně ve výši 2.309,- Kč a Vojenské zdravotní pojišťovně ve výši 5.178,- Kč. Je sice pravdou, že obžalovaná předkládala Úřadu práce Plzeň – sever potvrzení OSSZ, VZP, finančního a celního úřadu o bezdlužnosti, nicméně nelze přehlédnout, že tato potvrzení odrážela stav ke dni 30.6.2011, resp. 4.7.2011, přičemž dluh na odvodech vznikl až v následujících měsících před podáním žádosti o dotaci. Z výpovědi obžalované i svědkyně K. bylo prokázané, že žádost o dotaci vypnila v elektronické podobě právě obžalovaná, která s ohledem na výše uvedené měla o závazcích společnosti ke dni 24.9.2011 vědomost, přesto v čestném prohlášení, zakomponovaném do žádosti o dotaci, v rozporu se skutečností uvedla, že společnost žádné závazky po lhůtě splatnosti nemá. Na základě rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23.2.2012 byla společnosti S. D. a S.O.S. P. s.r.o. poskytnuta dotace ve výši 701.000,- Kč na

pečovatelskou službu.

Rovněž ve vztahu k jednání popsanému v **bodě 2)** posoudil soud obhajobu obžalované jako účelovou a nevěrohodnou. V daném případě sice obžalovaná nerozporevala, že byla obeznámena se závazky společnosti vůči orgánu sociálního zabezpečení, nicméně snažila se soud přesvědčit o tom, že při existenci splátkového kalendáře je možno považovat společnost za bezdlužnou, o čemž měla být informována Mgr. Hanušem. Soud však tvrzení obžalované neuvěřil, neboť z vyjádření Mgr. Hanuše, tehdejšího ředitele odboru sociálních služeb a sociální práce Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, jednoznačně vyplynulo, že uvedená skutečnost mohla být uznána pouze tehdy, pokud byl splátkový kalendář dodržován, což se v daném případě nestalo a pokud žadatel o dotaci v této souvislosti ministerstvo oslovil, pak byl svědkem, případně pracovníky odboru, o této podmínce informován. OSSZ Plzeň – sever sice společnosti S. D. a S.O.S. P. s.r.o. k její žádosti ze dne 14.3.2012 povolila platbu dlužného pojistného ve splátkách, nicméně dne 28.6.2012 tuto výhodu pro nehrzení spátek zrušila. Přesto, že společnosti bylo předmětné rozhodnutí o zrušení splátek doručeno fikcí, obžalovaná s přihlédnutím ke skutečnostem uvedených k bodu 1) nepochybně věděla, že společnost splátky nehradí. Navíc je třeba zdůraznit, že nutnost řádné úhrady splátek dle splátkového kalendáře byla zcela logickou podmínkou pro posouzení, zda je možno společnost uznat za bezdlužnou, neboť ze samotné existence splátkového kalendáře nelze bez dalšího takovou skutečnost dovodit. S hledem na uvedené vyhodnotil soud svědectví Mgr. Hanuše, které se obžalovaná v rámci své obhajoby snažila zpochybnit, jako objektivní a věrohodné.

Pro úplnost třeba dodat, že i druhou žádost o dotaci vyplnila v elektronické podobě obžalovaná, a to zčásti za přítomnosti účetní I. K. a dále za účasti sociální pracovníce M. L. Při vyplňování žádosti byly účetní i sociální pracovníce nápomocny obžalované, kdy jí poskytly potřebné údaje, které obžalovaná v žádosti využila.

Kromě závazku vůči orgánu sociálního zabezpečení měla společnost S. D. a S.O.S. P. s.r.o. ke dni podání žádosti (17.10.2012) též závazky vůči zdravotním pojišťovnám, konkrétně vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR ve výši 21.742,- Kč, Odborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví ve výši 559,- Kč a Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR ve výši 6.873,- Kč, přičemž se zdravotními pojišťovnami nebyl sjednán splátkový kalendář. O závazcích zdravotních pojišťoven měla obžalovaná dle názoru soudu rovněž vědomost, neboť sama připustila, že společnost byla v roce 2012 ve dvou případech písemně zdravotní pojišťovnou vyrozuměna o neplnění odvodů. Navíc z údajů poskytnutých obžalované účetní společnosti měla obžalovaná přehled o všech zákonných odvodech, jejichž úhrada byla plně v její režii, neboť jednatel společnosti H. H. se o finanční záležitosti společnosti nestaral (zřejmé z výpovědi obžalované i svědkyň K. a L.).

Soud, veden všemi úvahami rozebranými výše, dospěl k závěru, že jednání obžalované Z. H. v bodech 1) – 2) je namístě kvalifikovat jako zvlášť závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaná, vedena přímým úmyslem, v žádostech o poskytnutí dotace ze dne 24.9.2011 a 17.10.2012 uvedla nepravdivé údaje, přičemž k následku v podobě škody velkého rozsahu ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku, k němuž nepochybně úmysl obžalované směřoval (obžalovaná žádala o dotaci v celkové výši 10.039.460,- Kč), však nedošlo, neboť požadované dotační prostředky byly společnosti S. D. a S.O.S. P. s.r.o. přiznány rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních

věcí v prvním případě pouze ve výši 701.000,- Kč a ve druhém případě nebylo (s ohledem na již probíhající trestní řízení) žádosti vyhověno ani zčásti. Jednání obžalované za situace, kdy žádosti o dotaci byly podávány toliko jedenkrát ročně, a to vždy pro rok následující, bylo posouzeno jako pokračující podle § 116 trestního zákoníku, neboť jednotlivé útoky naplňují stejnou skutkovou podstatu, vyznačují se objektivní a subjektivní souvislostí a v neposlední řadě stejným způsobem provedení.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud především z ustanovení § 37 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a § 39 trestního zákoníku. Přihlédl zejména k povaze a závažnosti trestného činu. Nepochybně přitěžující je pro obžalovanou skutečnost, že v protiprávním jednání, které lze posoudit jako promyšlené a cíleně vedené ke způsobení škody několikanásobně přesahující hranici škody velkého rozsahu, pokračovala. Oproti tomu je namísto ve prospěch obžalované hodnotit, že skutek zůstal nedokonán, byť se takto nestalo jejím přičiněním. Jako polehčující vzal soud v úvahu dále skutečnost, že k předchozím odsouzením obžalované nelze ze zákona přihlížet, přičemž v místě trvalého bydliště obžalovaná nebyla sankcionována pro přestupek. Ve prospěch obžalované posoudil soud též skutečnost, že dotační prostředky byly užity k určenému účelu, neboť z provedeného dokazování nevyplynul opak.

S ohledem na výše uvedené shledal soud podmínky k mimořádnému snížení trestu ve smyslu ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku, neboť má vzhledem k okolnostem případu, kdy byla fakticky způsobena škoda toliko ve výši 701.000,- Kč a současně s přihlédnutím k poměrům obžalované, za to, že lze nápravy obžalované dosáhnout i trestem kratšího trvání, než který je stanoven trestním zákonem. Proto byl obžalované uložen trest nespojený s jeho přímým výkonem, a to trest odnětí svobody v trvání tří roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání pěti roků. Takto uložený trest považuje soud za zcela dostatečný.

V rámci adhézního řízení byla obžalované uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené České republice zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky částku ve výši 701.000,- Kč, která byla (jak vyplynulo z provedeného dokazování) poskytnuta společnosti S [REDAKCE] D [REDAKCE] a S.O.S. P [REDAKCE] s.r.o., na základě podvodného jednání obžalované.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho obsahu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby

mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 30. října 2014

v.r.

JUDr. Ivana R ů ž i č k o v á,

předsedkyně senátu
Krajského soudu v Plzni

Za správnost vyhotovení: Alena Levá